

Kirkonpalvelija ¹2011

Kirkonpalvelutyö – kirkon työtä?

Pääministeri Mari Kiviniemi oppi kantapään kautta, että isänmaan asialla oleminen on tarkan pelin paikka. Kiviniemen tokaisu, että oppositio toimii epäisänmaallisesti nosti myrskyn vesilasissa.

Vastaavaa lausuntojensa tarkistamista odottaen niiltä kirkon miehiltä, joiden mukaan kirkkolaiva pelastetaan ulkoistamalla osa kirkon töistä. Kirkonpalvelutyö, jota nykyään vähättelevästi nimitetään tuki-työksi on lapsi- ja nuorisotyön ohella määritelty tehtäviin jotka voisi heittää niin sanotusti yli laidan. Tällaiset lausunnot ovat ala-arvoisia ja loukkaavat työmme arvoa ja ammatti-identiteettiämme. Me kirkonpalvelijat teemme kukin omalla kustannuspaikallamme erittäin arvokasta työtä. Olemme seurakunnan käyntikortteja ja usein vuosienkin jälkeen ensimmäinen kontakti seurakuntaan ihmisille, heidän tullessaan sopimaan esim. hautauksista, vihkimisistä, varaamaan tiloja, sopimaan tarjoilusta jne. Jäsentemme yhteyden oloissa on aistittavissa, että tällainen vähättelevä puhe on aiheuttanut monissa työntekijöissä huolta ja epä-

varmuutta oman työpaikan jatkuvuudesta. Kutsukumuksemme kautta myös me kirkonpalvelijat palvelemme lähimmäisiämme ja toteutamme Jumalan tahtoa.

Voimassa olevassa virka- ja työehtosopimuksessa on määritetty kaksi palkkojen tarkastelupistettä. Niistä ensimmäinen oli kuluvan vuoden helmikuun lopussa. Tarkat tiedot palkkaratkaisusta saat Kirkon töissä lehdestä ja Kirkon alat ry:n nettisivuilta.

Tätä kirjoittaessani elämme paaston aikaa. Paaston aikana saamme seurata Jeesusta. Jeesuksen koko elämä tähtäsi tehtävään jonka Hän täytti pitkänä perjantaina ja pääsiäisenä. Paaston aika tarkoittaa katseen kääntämistä kohti golgataa. Vapahtajan kärsimystie alkaa ja sen saatossa saamme ihmellen katsella Jumalan rakkautta, joka tulee näkyviin Jeesuksen kärsimyksessä ja ristinkuolemassa. Ei sille tielle ollut helppo astua, mutta sille tielle joka valmisti meille pelastuksen Jeesuksen oli lähdetävä. Kohti kärsimystä, ristiä ja kuolemaa meidän tähtemme.

”On suurin voima rakkaus, se toimii, kestää, voittaa, ja niin kuin päivän kirkkaus se sydämiimme koittaa.”

Siunattua Pääsiäistä kaikille lukijoille!

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Pitkäperjantai

Herra, sinä tiesit tien, joka sinun oli kuljettava. Sinä osoitit ystävilleesi hyvyttä viimeiseen asti. Annoit meille esimerkin rakkaudesta, joka ei etsi omaansa, rakkaudesta joka ei katkeroidu vaan kestää kaiken. Herra, vaikka joudumme pettymään itseemme ja toisiin ihmisiin, älä anna rakkauden meissä sammua. Auta meitä toivomaan ja luottamaan yhä uudelleen. Anna meidän muistaa, mitä sinä kestit puolestamme, jotta me saisimme elää.

KIRKKO-PÄIVÄT

13.-15.5.2011 LAHDESSA

Viikonloppu täynnä kulttuuria, keskustelua ja kiinnostavaa koettavaa

MITÄ KIRKKOPÄIVÄT?
Kirkkopäivät on suurapahtuma, jossa hengenheimolaiset, kulttuurin ammattilaiset ja terävä yhteiskunnallinen keskustelu yhdistyvät uudella tavalla. Kirkkopäivät tuo yhteen seurakuntien työntekijät, luottamushenkilöt, seurakuntalaiset – ja myös kirkkokriitikot. Kirkkopäivät järjestetään joka toinen vuosi toukokuussa viikonloppuna – nyt ja 45. kerran. Kirkkopäivät järjestävät Kirkkopäiväseuran, Lahden seurakuntayhtymä, Hollolan, Nastolan, Kärkölan, Orimattilan, Asikkalan ja Heinolan seurakunnat, Kirkkohallitus ja Tampereen hiippakunta. Ohjelmassa Kirkkopäiville tuottavat myös monet kristilliset järjestöt ja herätysliikkeet.

www.kirkkopaiivat.fi

KIRKKOPALVELUT
etunimi.sukunimi@kirkkopalvelut.fi
• tapahtumapäällikkö
Tarja Jalli, p. 0207 54 2072
0400 427 472
• toimistisihteerit
Pirjo Pulkkanen, p. 0207 54 2071

LAHDEN KIRKKOPÄIVÄTOIMISTO
etunimi.sukunimi@evli.fi
• kirkkopäiväsihteerit
Jari Rissanen, p. 044 7191 230
• kirkkopäiväsihteerit
Teemu Järvinen, p. 044 7191 290
• Seija Korhonen, toimisto,
p. 044 7194 605

Seurakuntayhtymä sai kunniamaininnan

Kuopion seurakuntayhtymä on saanut kunniamaininnan tuottavuusyhteistyöstään.

Työmarkkinajärjestöjen perustama Tuottavuuden pyöreä pöytä palkitsi Kuopion evankelis-luterilaisen seurakuntayhtymän tuloksekkaasta tuottavuusyhteistyöstä, jolla parannetaan työelämän laatua ja edistetään tuottavuutta.

Kunniamaininta annettiin Helsingissä 28.3. pidetyssä seminaarissa. Maininnan sai kaikkiaan seitsemän yritystä ja organisaatiota, muut maininnan saaneet olivat; Naantalin kaupunki, Oras Oy, Siparila Oy, Logica sekä Finnairin ja Työterveyslaitoksen yhteinen Respect -hanke. Suomen ev.lut. seurakunnille kunniamaininta oli ensimmäinen.

Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymässä on 2000-luvun lopulta asti nostettu monenlaiset seurakuntien työyhteisöjen kehittämistarpeet näkyväksi ja pohdittavaksi. Valmistella olleet seurakuntaliitokset saivat seurakuntayhtymän ja seurakunnat tarttumaan kehittämishaasteeseen aktiivisemmin ja käynnistämään kehitystyön, jonka aikana mm. selkeytettiin yhteisiä päämääriä, perustehtävää ja toiminnan tavoitteita sekä työyhteisö- ja johtamiskäytäntöjä yhteis-

Kuvassa vas. Risto Voipio ja Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän puolesta kunniamaininnan vastaanottaneet Kari Hartikainen ja Raili Pursiainen.

työssä henkilöstön ja henkilöstön edustajien kanssa. Kehittämistyötä jatketaan edelleen rakennemuutoksen myötä 1.1.2011 syntyneessä Järvi-Kuopion seurakunnassa. Kiinnostus työelämän laadun kehittämiseen on levinnyt Kuopion seurakuntayhtymästä myös muihin Kuopion hiippakunnan seurakuntiin.

Aktiivisesta ja pitkäjänteisestä kehittämisestä on jo nähtävissä tuloksia; työhyvinvointikyselyn mukaan työtahdin kiristyminen ja

työmäärän liiallinen kasvu on saatu taittumaan. Johtaminen ja esimiestyö ovat kehittyneet myönteiseen suuntaan. Henkilöstön kokemat vaikutusmahdollisuudet ovat parantuneet erityisesti työnjakoon, työtehtäviin ja työmenetelmiin liittyvissä kysymyksissä. Sairauspoissaolojen määrä on vähentynyt. Tärkeää on myös, että pystyttiin toteuttamaan poikkeuksellisen monimutkainen seurakuntaliitos.

Tuottavuuden pyöreä pöytä perustettiin keväällä 2007 järjestöjen korkean tason elimeksi, jonka tarkoitus on tuottavuuden, elämän laadun ja tuottavuusyhteistyön edistäminen ja näkyväksi tekeminen. Tuottavuuden pyöreän pöydän muodostavat työmarkkinajärjestöt SAK, EK, STTK, KT Kuntatyöntantajat, AKAVA, Valtion työmarkkinalaitos ja Kirkon työmarkkinalaitos sekä työelämän kehittämistä tukevat tuottavuustoimijat Tekes, Työsuojelurahasto, Työterveyslaitos ja Työturvallisuuskeskus.

Kunniamaininnan saaneiden yritysten ja organisaatioiden edustajat yhteiskuvassa.

Stressittä työssä – mahdollista vai ei?

Kuulostaako tutulta: päivittäiset työrutiinit puuduttavat ja tympivät? Työ toistaa itseään ja voimavarat ovat vähissä? Päätä jomottaa tai niskahartiasaatu on aina jumissa? Mieli halajaa lomalle ja lepoon kaiken kiireen hälyn ja suorittamisen keskeltä.

Väsyneisyyden ja ärtymyksen lisäksi sinua saattaa vaivata unetomuus, hengenahdistus ja kiukuteleva vatsa. Työn ja elämän ollessa jatkuvaa kiirettä, on hyvä oppia rentouttamaan mieli niin työpaikan taukotilassa istuessa, ruuhkabusissa matkalla kotiin kuin leikkikentän laidalla. Kukaan meistä ei ole tahallaan ilkeä tai äreä toisille, toisinaan pinna on vain tiukalla pienimmistäkin asioista. Rennompi mieli ja leppoisampi suhtautuminen työhön työnä tekevät sinusta mukavamman työkaverin toisille ja annat enemmän armoa myös itselle.

Työn kuorma ja sen epätasainen jakautuminen kollegoiden välillä, tiukat tai vaativat aikataulut, erilaiset yksityiselämän projektit ja lasten harrastukset tai sairaus ja sen kanssa arjessa pärjääminen asettavat omat haasteensa, mutta pelkästään ne eivät aiheuta stressireaktioita elimistössä. Mieli ei osaa pilkkoa asioita vain niin, että yksi

elämän osa-alue kuormittaisi sitä täysin. Ihminen joko on stressaavaa ja huolehtivaa tyyppiä tai rennompi ja rauhallisempi suhtautumisessaan asioihin sekä niiden sujumiseen.

Stressin ja sen määrän kokemiselle tulee merkitys siitä, miten tulokset työ- ja kotiympäristön erilaiset vaatimukset. Ahdistutko, väsytkö tai koetko kenties väsyväsi täysin kovan paineen alla?

Stressi huono isäntä, hyvä renki

Ihmisen hallinnan tunne kärsii ja stressinsietokyky saattaa ylittyä, jos kokee toistuvasti, etteivät omat voimat enää riitä tilanteen käsittelyyn. Aamulla herätessä saatetaan olla jo valmiiksi kireä, kun yö on mennyt asioita vatvoessa. Kierre on valmis. Stressi saa helposti yllätteen ja alkaa hallita ihmisen elämää. Siksi on hyvä oppia hallitsemaan stressiä.

Pitkäkestoinen ylikuormitus työssä on omiaan aiheuttamaan pitkittynyttä stressiä. Toisaalta stressiä voi aiheutua jo muutaman viikon työpuristuksesta tai useista lyhyemmistä rasituksista. Muutokset elämäntilanteessa, sairastuminen tai läheisen menetys voivat laukaista lyhytkestoisen stressin.

Terhi Mäkinieni
Markkinointiviestinnän kouluttaja

Monioireinen stressi

Stressi ilmenee niin fyysisinä kuin psyykkisinä oireina: ahdistus, lyhyt-pinnaisuus, väsymys, erilaiset kiputilat, lihasjännitykset, ripuli, kireys, huolestuminen, pelkokokemukset ja keskittymiskyvyn puute. Pitkään jatkuessaan ja voimistuessaan stressi tuo mukanaan nukahtamisvaikeuksia, yöheräämisiä kahden ja viiden välillä sekä unensaantivaikeuksia heräämisten jälkeen.

Samojen ajatusten toistuminen ja kiertäminen kehää päässä ovat usein merkki stressistä. Tällöin saattaa helposti tuntua siltä kuin ei olisi mitään ulospääsyä päänsisäisistä ajatusmalleista ja olisi vain jumissa tiettyjen ajatusten kanssa päivästä toiseen.

Selätä stressi rentoutumalla

Rentoutusterapeutti **Marja Repokankaan** päivät koostuvat kivusta, väsymyksestä ja klikkiytyneiden ajatusten kanssa kamppailevista ihmisistä. Rentoutuksesta on apua onneksi moniin vaikeuksiin, sillä esimerkiksi tuki- ja liikuntaelin-

Rentoutusterapeutti Marja Repokangas

vaivoista, migreenistä ja kroonisista kiputiloista kärsivät henkilöt saavat usein nopeasti helpotusta rentoutuksesta. Jokainen voi oppia ja oppiikin halutessaan rentoutumisen keinot.

- Jatkuva asioiden märehdittäminen, vatsominen ja päässä pyörittäminen eivät ole jaksamisen kannalta hyväksi. Sen sijaan kannattaa opetella suuntaamaan huomio asioihin, joiden tekeminen tuottaa mielihyvää: kukkapenkin kitkeminen, käsitöiden tekeminen, auton kor-

jaaminen tai jonkin asian rakentaminen.

Mielihyvää voi kokea myös huoli- ja kiitollisuuspäiväkirjaa kirjoittamalla, rentoutumalla, iltakävelyn aikana tai rauhoittumalla ja keskittymällä vain hengittämiseen ennen nukkumaanmenoa.

- Ilot ja surut kuuluvat elämään. Välillä on luonnollista valittaa sekä tuntea ahdistaviakin tunteita. Pääasia on, etteivät ne valtaa koko elämää, Repokangas vinkkaa.

” Kokeile lisäksi keskittymistä hengittämiseen, kuuntele rauhoittavaa musiikkia, luonnonääniä tai hiljaisuutta, huoli- ja kiitollisuuspäiväkirjan pitämistä tai rentoutuskurssille osallistumista. ”

Kokeile kirjoittamista:

Huoli- ja kiitollisuuspäiväkirja

1. Varaa päivittäin aikaa huolten purkamiseen, esimerkiksi ennen nukkumaanmenoa.

2. Kirjoita huolien ja valitusten aiheet, märehdi ja vatvo huolet pois mielestä.

Huolipäiväkirja on paikka huolten ja murheiden purkamiselle, niiden vatvomiselle ja niissä märehittämiseksi. Hyvää vastapainoa huolille on palauttaa mieleen, mitkä asiat ovat hyvin ja mistä olet ollut päivän aikana kiitollinen. Kirjaa glös aluksi vaikka viisi asiaa.

Huolten purkaminen mielestä ennen yöunta rauhoittaa mieltä. Huomion suuntaaminen hyviä – ja kiitollisia asioita kohtaan ennen nukkumista tuottaa levollisuutta ja mielihyvää parantaen jopa unen laatua.

Kokeile arvostusta, kiitollisuutta ja lohdullisuutta sisältäviä lauseita ja niiden vaikutusta mieleen.

Rentoutusterapeutin vahvistavat lauseet stressin selättämiseksi toimivat kun jaksat toistaa niitä mielessäsi muutamia kertoja päivän aikana.

1. Työni on arvokasta ja tuottaa iloa minulle sekä muille.

2. Koen kiitollisuutta työstäni ja sen sisältämistä haasteista.

3. Heikkoinakin hetkinä olen riittävän hyvä ja kehityn koko ajan.

Artikkelia varten haasteltiin työ- ja organisaatiopsykologi Hannu Tonteria.

Työyhteisö on tiimi, jossa jokainen osa täydentää toistaan

Jouni Lehikoinen toimii Turussa sijaitsevan Mikaelinseurakunnan kirkkoherrana.

Työyhteisönä seurakunta on kokonaisuus, johon kaikki työntekijät, työtehtäviensä erilaisuudesta huolimatta, kuuluvat. Jokaisen työpanos on yhtä merkittävä kokonaisuudelle ja yhteisön toiminnalle. Tätä tulisi tuoda esille vahvemmin ja useampaa eri viestintäkanavaa pitkin, koulutusten lisäksi. Työntekijöitä stressaa se, ettei heidän työtään nähdä merkittävänä ja ajoit-

tain se saattaa aiheuttaa arvostuksen puuttumisen tunteita. Samoin työn kuorma ja se epätasainen ja kautuminen ovat haasteita seurakuntatyössä. Tiedonkulku ja asioista yhdessä sopiminen ovat myös haasteita, joista stressiä kertyy.

Kokonaisuuksien näkeminen

Haasteita riittää seurakunnissa erityisesti työyhteisöjen esimiestyön ja jaksamisen kanssa. Työkavereiden arvostus ja kunnioitus ajautuvat toisinaan koetukselle kiireen keskellä eikä työkuorman tasavertainen jakaminen, työn tauotus tai toisen auttaminen työpäivän

aikana aina tule itsestään. Esimiestyön erityishaaste on kokonaisuuk-sien näkeminen ja ruohonjuuritasolle laskeutuminen. Esimiehen tulisi tietää mitä eri työtehtäviä alais-ten työpäiviin kuuluu.

Kalenteriasioista mitä kuuluu-asioihin

Olen huomannut, että työpaikka-kokouksissa keskitytään käymään vain kalenteriasioita läpi. Tämä ei ole mielestäni kokouksen funktio, vaan enemmänkin se on käydä läpi asioita, joiden avulla esimies saa tietoa siitä mitä alaisille seurakunnassa kuuluu. Olen käyttänyt tätä Mikaelinseurakunnassa jo viiden vuoden ajan.

Kuulevan korvan ja näkevän silmän – molemmat Herra on luonut

Symboleja eli vertauskuvia käytetään havainnollistamaan ja yksinkertaistamaan asioita. Symboleja voidaan käyttää tunnistamisen ja viestinnän välineinä ja tunteiden tulkkeina. Vertauskuvien esteettisilläkin arvoilla on laaja vaikutus.

Kristillinen symboliikka tuo Kristuksen ja Jumalan maailman keskellemme hengellisesti tulkittavien raamatullisten vertauskuvien myötä. Kuvataiteessa, kirjallisuudessa ja tapakulttuurissa kohtaa usein Kristillisen kielen yhtä paljon sanoin ja kuvin.

Jumalan huone ja seurakunnan koti

Me kirkonpalvelijat olemme erityisasemassa, koska saamme usein tehdä työmme kirkkorakennuksessa, joka on pyhitetty kolmiyhteisen Jumalan kohtaamiseen. Alun perin kirkko-sana ei ole tarkoittanut ainoastaan kirkkorakennusta, vaan seurakuntaa, joka sinne kokoontuu. Meille temppelin vartijoille on siis annettu suuri luottamuksellinen vastuu kannettavaksi sekä kirkon että sitä käyttävän seurakunnan palvelijoina ja suojelijoina.

Kirkkorakennus on itsessään vertauskuva. Risti kirkollisena perussymbolina on synnyttänyt ristinuotoon rakennettuja kirkkoja.

Jokainen kirkkorakennus on oman näköisensä rakentamisajan katsomusten mukaan. Tavallisin kirkon pohjaratkaisu on ollut pitkäkirkko, jonka itäpäädyssä on alttari ja länsipäädyssä pääovi. Pääovelta alttarille johtaa keskikäytävä via sacra - pyhä tie. Tämän tien kulkeminen symboloi seurakunnan maanpäällistä vaellusta.

Kristityn elämän alkuna on kaste. Kastemalja sijaitsi alkuaan pää-

oven pielessä, missä kasteet toimitettiin. Tällä osoitettiin, että kaste on ovi kirkkoon, seurakunnan jäsenyyteen. Päämääränä on kaikkein pyhin, Jumalan taivaallinen valtaistuin, jota kirkossa kuvaa alttari. Kasteen ja iäiseen elämään pääsemisen välillä on kuljettava ajallisen elämän läpi.

Sana ja sakramentit

Luterilaisen kirkon tärkeimmät yksityiskohdat ovat alttari, saarnatuoli ja kastemalja. Nykyään nämä kaikki sijoitetaan kirkon etuosaan lähelle toisiaan. Tällä ilmaistaan symbolisesti, että seurakunta elää armon välineistä: kasteesta, Raamatun sanasta ja ehtoollisesta. Näin tähdennetään jumalanpalveluksen kokonaisuutta ja siihen osallistumista.

Sanan paikka saarnatuoli pohjautuu vanhan ajan piispan tuolista. Saarnatuolien koko ja komeus toimi aikoinaan opetuksen ja kristillisen

kasvatuksen vertauskuvana. Vanhan tavan mukaan myös uudet alkukristillisyyden mukaisesti mataliksi ja yksinkertaisemmiksi tehdyt lukupulpetit muistuttavat saarnatuolit ovat perinteisesti seurakuntaan nähden kirkon vasemmalla eli evankeliumin puolella. Puhuessaan niistä papit ovat siten lähempänä seurakuntaansa. Jumalanpalvelus muodostuu koko kirkkokansan yhteiseksi juhlaaksi lukupulpetin mahdollistaessa myös maallikoille Raamatun tekstien ja rukousten lukemisen.

Kasteen sakramentissa Jumala kutsuu jokaisen nimeltä omakseen. Kasteessa Jumala itse toimii jakaen pelastuksen lahjat kastetavalle. Kasteen arvo ei riipu meistä, sillä kaste ja usko ovat Jumalan tekoja meissä. Myöhemmin kastemalja siirrettiin kirkon kuoriin, missä se ilmaisee, että sana ja sakramentit ovat yhteenkuuluvia armonvälineitä.

Kaste tekee meistä Kristuksen opetuslapsia ja kristillisen kirkon jäseniä. Vaikka olemme syntymästämme saakka ihmiskunnan yhteisen syyllisyyden alaisia, kasteessa meille annetaan kaikki anteeksi ja meidät puetaan Kristuksen puhtauteen. Pyhä Henki synnyttää meidät uudesti ja lahjoittaa meille uskon, jolla voimme tarttua kasteen lupauksiin.

Ilman Jumalan sanaa vesi ei ole mikään kaste, vaan pelkkää vettä. Jumalan sanaan liittyessään se kuitenkin on kaste, armoa tulviva elämän vesi.

Alttari on kirkon keskeisin paikka. Se symboloi pöytää, jonka ääressä Jeesus asetti ensimmäisen ehtoollisen. Alttari on ehtoollisen viettäminen ja rukouksen paikka.

Useimmiten alttari on sijoitettu kirkossa itään. Raamattu vertaa Jumalaa aurinkoon. Rukoilemalla auringon nousuun päin symboloidaan Jumalan puoleen kääntymistä. Alt-tari symboloituu Jeesuksen läsnäolon vertauskuvaksi auringon ollessa myös Jeesuksen vertauskuva.

Altтарin perusesineistö koostuu keskellä olevasta ristiinnaulitun veistoksesta, kynttilästä ja kukkamaljakosta kukkineen niiden paikojen ja määrien vaihdellessa seurakunnan traditioiden mukaan. Jumalanpalveluksen aikana alttarilla ovat myös ehtoollisvälineet ja evankeliumikirja.

Ehtoollisessa muistamme Jeesuksen ristinkuolemaa. Golgatan ristillä Jumalan ainoa Poika, Jumalan Karitsa, vuodatti verensä ja kuoli koko maailman puolesta. Kristuksen ruumiin ja veren sakramentissa ristillä uhrattu Kristus lahjoittaa itsensä meille.

Ehtoollisen lahja, syntien anteeksisaaminen, annetaan meille niissä sanoissa, jotka meille sakramentin saadessamme lausutaan: ”sinun puolestasi annettu”. Kun uskomme nämä sanat ja otamme vastaan leivän ja viinin, nautimme hengellisen aterian, joka uudistaa elämämme ja lisää meissä rakkautta lähimmäisiimme. Ehtoollinen yhdistää meidät Kristukseen ja toisiimme. Sitä vietetään yhdessä taivaan joukon ja kaikkien pyhien kanssa.

Syöminen ja juominen eivät saa sitä aikaan, vaan sanat ”teidän edestänne annettu ja vuodattettu syntien anteeksiantamiseksi”. Nämä sanat yhdessä ruumiillisen syömisestä ja juomisen kanssa ovat sakramentin keskeinen kohta. Se joka nämä sanat uskoo, omistaa sen mitä ne sisältävät ja lausuvat, nimittäin ”syntien anteeksiannon”.

Symboliikan sielu

Symboleista puhuttaessa on hyvä muistaa, että niihin liittyvissä asioissa ei koskaan ole vain yhtä totuutta. Kaikki eivät koe niitä samalla tavalla. Se mikä ei nyt tule mieleenkään saattaa pian olla ainoa totuus.

On hyvä muistaa, ettei kirkkorakennus ole museo. Kirkko on paljon enemmän kuin rakennus tai sen kalusteet. Seurakunta on elävä yhteisö, joka tarjoaa tilaa uskonnollisille tunteille. Kirkon symboliikka kertoo toisenlaisesta todellisuudesta maailman ja uskon välillä. Siten vahvistuu kristillisen uskon ymmärtäminen.

Maija Inkinen

Lähteinä
Pentti Lempiäisen eri teokset

Nitinää laitoksissa

Laitosorganisaation ylimmän viraston ylivahtimestari oli saanut vielä ylemmältä taholta luvan vastata arvonsa tunnetun lehden tunnetun reporterin kysymyksiin artikkelia varten. Hän olikin organisaatiossa kaiken tietävä ja paremmin hallitseva kuin korkeat virkamiehet neuvostitteleineen.

Pyhän Byrokratiuksen patsas oli samettikankaalla peitetty ja tarjolla oli tavanomaista parempaa kahvia kultareunaista kupeista. Reporterit oli pukeutunut tavanomaisiin lökäfarkkuihin, mustaan pipoon ja roikkuviin ketjuihin. Ylivahtimestarin kohteliaasta viitteestä hän kuitenkin veti pipon päästään ja vapautti tukin korvilleen.

- No niin, elikkä teille kuuluu kuulemma uutta jäsenkadon lomaan.
- Kyllä toki. Uudet jatsi-, samba-

ja räppipalvelukset kääntävät mesukansan lukemat nousuun,

Rauhanyhtiö on lieventänyt tai vaaseenpääsyvaatimuksia alempien toimihenkilöiden ja körttiläisten osalta. Satraapeista vielä neuvotellaan. Homojen puolesta saa rukoilla mutta vain ensi vuonna valmistuvien kaavojen mukaan, Iloinen uutinen on myös se että naispapit ovat lähes yksimielisesti hyväksyneet miespappien toiminnan. Kirkosta eronneet saavat paluurahana 94 €, kyseisen Psalmin mukaan. Kantoreille parvillisänä palkankorotus ja samoin Mestareille kuoppalisä 2,5 €. Diakonissat saavat pisto-oikeuden takaisin ja rauhoittavat aineet Sionin puolesta. Kirkkokuorolaisille kuulolaitteet ja tuki-istuimet ja lapsikuorolaisille uusi hengellinen räppälaulukirja komppeineen. Päiväkerhojen lelut uusitaan ja vanhat pan-

naan lähetyskierrätykseen. Ompeluseurojen kudontakiset järjestetään korppukahveineen. Tuhlailun aika on ohi meilläkin. Jos koulussa on vähintään kolme muuttajaperäistä oppilasta, suvi- ja jouluvirret poistetaan. Tilalle piirileikkiä yhteyden luomiseksi. Sitten vielä....

- Hetkinen, eiköhän tässä olekin jo aivan tarpeeksi. Minä yritän...

- Niin vielä siunatuksi lopuksi korkea virastotahomme toivottaa siunausta työlle ja meille edullista uutisointia niin tekin pääsette..

- Kiitos, löydän kyllä ulos.

Heippa !

Snap

Kirkonpalvelijat ry:n

OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Mikkelissä 28.–29.6. 2011

TIISTAI 28.6. 2011

- 8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit
* Sokos Hotel Vaakuna, kokoustila, toinen kerros, Porrassalmenkatu 9, Mikkelä
- 9.30 Kesäpäivien avaus
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
* Juhlatoimikunnan puheenjohtaja Arvo Katajamäki
* Hallintojohtaja Markku Salmi
* Piispa Seppo Häkkinen
- 10.30 Hyvillä vuorovaikutustaidoilla elämän hallintaan Ihmistuntemus, ihana erilaisuus
* Terhi Mäkinen
Kouluttaja, freelance-toimittaja
- 12.00 Lounas
* Sokos Hotel Vaakuna
- 13.00 Itsensä löytämisen pitkä matka
* Seppo Jokinen
Kirjailija, terapeutti
- 14.00 Kahvit
* Sokos Hotel Vaakuna
- 14.30 Mikä ajaa uupumiseen ja masennukseen?
* Seppo Jokinen
Kirjailija, terapeutti
- 16.00 Seurakuntien kiristynyt talous ja sen vaikutus kirkonpalvelustyöhön
* Risto Voipio, kirkkoneuvos
* Ritva Rasila, toiminnanjohtaja, SVTL
- 17.00 Päivällinen
* Sokos Hotel Vaakuna
- 18.00 Vuosikokous
* Sokos Hotel Vaakuna
kokoustila, toinen kerros, Porrassalmenkatu 9, Mikkelä

KESKIVIIKKO 29.6. 2011

- 8.30 Kirkon esittely
* Mikkelin tuomiokirkko
Suntio Kimmo Hällback
- 9.00 Messu
* Mikkelin tuomiokirkko
* Saarnaa piispa Seppo Häkkinen
- 10.30 Valokuvaus
* Mikkelin tuomiokirkon edustalla
- 11.00 Lounas
* Sokos Hotel Vaakuna
- 12.00 Kirkonpalvelija hämmennysten keskellä
• Arvoristiriidat
• Erilaisuuden sietäminen
* Sokos Hotel Vaakuna, kokoustila, toinen kerros, Porrassalmenkatu 9, Mikkelä
* Keijo Toivanen
Kunniasuntio, rovasti
- 13.30 Kaupunkikierto
Päämajamuseo - Jalkaväkimuseo - Viestikeskus Lokki
- 15.30 Kesäpäivien päätös
* Sokos Hotel Vaakuna
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät 26.–27.6.2012 Kuusamo
* Puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero
- 16.00 Lähtökahvit
* Sokos Hotel Vaakuna

Majoitus: Sokos Hotel Vaakuna, Porrassalmenkatu 9, Mikkelä

OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Mikkelissä 28.–29.6. 2011

Sitovat ilmoittautumiset pyydetään tekemään 20.5.2011 mennessä, myöhemmin ilmoittautuneille ei voida taata hotellimajoitusta. Ilmoittautuneille lähetetään laskulomake osallistumismaksujen suorittamista varten kesäkuun alussa. Lisätietoja saa sihteeri Kari Hartikaiselta, puh. 050 520 7003.

Rastita seuraavasta vaihtoehdot:

☐	1. kaksi yötä, täysihoito, osallistumismaksu, tulo hotelliimme ma 27.6.2011	320,-
☐	2. yksi yö, täysihoito, osallistumismaksu	260,-
☐	3. ruokailut, osallistumismaksu	180,-
☐	4. seurakunta maksaa osallistumiskulut	
☐	5. osanottaja maksaa osallistumiskulut	

Majoitus: Sokos Hotel Vaakuna, Porrassalmenkatu 9, Mikkelä

Osallistujan nimi: _____

Osallistujan osoite: _____

Osallistujan puh: _____

Maksajan nimi: _____

Maksajan osoite: _____

Muistathan, että ilmoittautuminen on sitova !

Lomake palautetaan os. KIRKONPALVELIJAT ry, PL 421, 70101 KUOPIO
tai e-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

HUOM! Ota kopio lomakkeesta, niin lehtesi säilyy ehjänä ! TAI: Käy Kirkonpalvelijat ry:n kotisivulla www.kirkonpalvelijat.fi tämä lomake löytyy myös sieltä ja voit lähettää sen sähköpostitse.

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 28.6.2011 klo 18.00
Sokos Hotel Vaakunassa,
osoite Porrassalmenkatu 9,
Mikkeli.

Esillä sääntömääräiset sekä
sääntömuutosasiat.

Tampereella 15.02.2011

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Kaarina Yli-Somero puh.johtaja
Kari Hartikainen sihteeri

Piispainkronikka

Piispat muistuttavat yhteisestä vastuusta, Piispainkronikassa taapaamme kaikki sodanjälkeiset arkkipiispat, piispat ja kenttäpiispat.

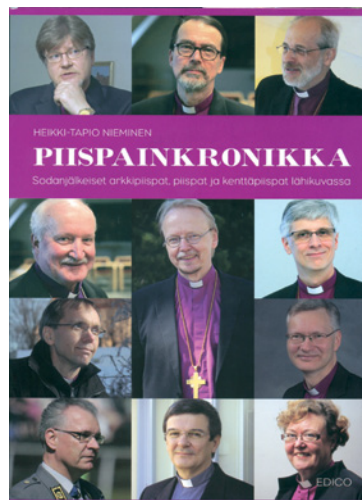
“Kirkon tulisi mieluummin olla valmis keskustelemaan epäilijöiden kanssa kuin että se tahtois vai-entaa kriittiset äänet”, painotti arkkipiispa Martti Simojoki 1975. “Olen halunnut ottaa kantaa nimen-omaan silloin, kun jotakuta henkilöä tai ryhmää on lyöty”, arkkipiispa Mikko Juva totesi 1993. “Kirkon tehtävänä on muistuttaa yhteisestä vastuusta”, arkkipiispa John Vikström sanoi 1988.

Vuonna 2010 Kari Mäkinen valittiin maamme evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispaksi. Hänen lähimpiä edeltäjiään olivat Jukka Paarma, John Vikström, Mikko Juva, Martti Simojoki, Ilmari Salomies

ja Aleksi Lehtonen. Lehtonen oli astunut virkaan jatkosodan viimeisinä kuukausina.

Sodan päättymisestä 1945 vuoteen 2010 on luterilaista kirkkoa johtanut vajaat 60 arkkipiispaa, piispaa ja kenttäpiispaa. Piispainkronikka tuo kaikki heidät lähikuvaan. Teol.tri Heikki-Tapio Nieminen tapasi radio-, televisio- ja lehtityössä kahta lukuunottamatta kaikki. Heistä monien kanssa hän oli tiiviissä mediayhteyksissä vuosien, jopa vuosikymmenten ajan. Teoksessa ovat mukana kaikki sodan päättymisestä vuosien 2010 / 2011 vaihteeseen virassa olleet ja virkaan nimetyt kirkonjohtajat.

Piispainkronikkaan dosentti Nieminen on koonnut pähkinänkuoreen asioita, joiden käsittelyyn kukin mainituista ratkaisevimmin vai-

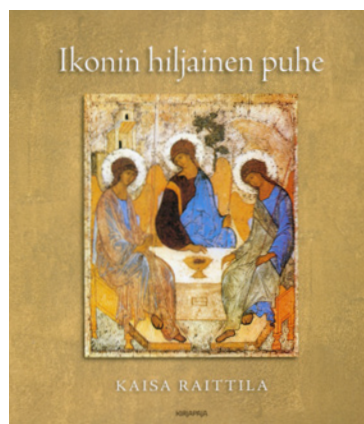
kutti. Lisäksi tekijä heittää pikapiirtoina esiin persoonallisia muistiku- viaan kustakin heistä. Pääosa kuvista liittyy hänen yhteyksiinsä heihin radio- ja televisiotyössä. Piispainkronikka on teol.tri Heikki-Tapio Niemisen 11. teos. Lisäksi hän on tehnyt tuhat radio- ja televisio-ohjelmaa (YLE).

Ikonin hiljainen puhe

Ikonit ovat eläneet kristillisen kirkon historiassa vuosisatojen ajan. Ikonitaide ei ainoastaan korista kirkkoja, vaan ennen kaikkea se puhuttelee yksittäistä kristittyä.

Ikonin hiljainen puhe tuo lukijan eteen 18 ikonia, jotka esitellään kuvin ja sanoin. Kustakin ikonista annetaan taustatietoa, jonka jälkeen ikoni avautuu lukijan katsottavaksi kuvan ja lyhyen meditaatiotekstin voimin. Kirja on uudistettu painos vuonna 2002 ilmestyneestä teoksesta.

Ikonit ovat valloittaneet viime vuosina monen luterilaisen sydämen. Niitä löytyy kotien seiniltä, työpaikoilta, seurakuntien tiloista. Ikonit kiehtovat kauneudessaan ja salaperäisyydessään, mutta myös kohtikäyvytydessään. Samalla kun

ne kutsuvat meitä lepoon ja hiljaisuuteen, niillä on meille sanoma kerrottavanaan.

Ikonin hiljainen puhe on odotettu nelivärinen lahja- ja rukouskirja, jossa on valikoima tunnetuimpia ikonimaalauksia. Kaisa Raittilan

meditatiiviset tekstit johdattelevat hiljaisuuteen ja mietiskelyyn.

Ikonien lyhyet taustahistoriikit avaavat kuvien rikasta ja jännittävää symboliikkaa.

Hiljainen Lauantai

Herra, ole lähellä kaikkia niitä, jotka surevat läheistensä kuolemaa. Ole lähellä niitä, joiden suru on niin syvää, etteivät he jaksa uskoa eivätkä toivoa. Muista heitä, joille ajatus ylösnousemuksesta kuulostaa kaukaiselta ja tavoittamattomalta. Hoida heidän suruaan. Anna surun päättyä aikanaan.

Voiko elämästä selvitä hengissä?

Eletään viikkoa kymmenen vuonna 2011. Joskus elämä on aika pienestäkin asiasta kiinni, nimittäin tämä turkasen tietokone on tempuillut jo jonkin aikaa ja alkuvuodesta se sanoi viimein yhteistyösopimuksen lopullisen tuntukseni irti. Sinnettä kolme päivää ilman moista väkärää ja sitten hermo petti. Saan yleensä tämän tyyppin ongelmien avun jälkikasvultani puhelinkonsultaationa. Ongelma vaatii tällä kertaa sellaisia toimenpiteitä ja bittinikkarin paikan päälle ja itse hän saapuisi pääkaupungista kotikylälle kyläilemään vasta parin viikon päästä, oli pakko soittaa tutulle alan ammattilaiselle paikkakunnalta. Heureka, apu löytyi muutamalla kymppillä alle vuorokaudessa. Ei tarvitse pojankaan kotivisiittiään viettää tietokoneen kimpussa, kun sitä jo tekee työnsäkin puolesta siellä ruuhkasuomessa. Nyt voin lukea työsähköpostit jälleen kotona ja ei tarvitse mennä työmaalle vapaa-aikaansa viettämään.

Isompi asia jatkoa ajatellen rojautti postilaatikkoon perjantaina. Taisin aiemmin näissä höpinöissäni mainita jotakin osa-aikaeläkkeestä ja nyt se on minun kohdallani sitten taivahan tosi.

Asiat kypsyivät ensi lumien alkaessa vallata maisemaa ja kun sitä sitten vain jatkui ja jatkui ja jatkui ja jatkui.... kuten alan ihmiset muistanevat sieltä marraskuulta aina näihin päiviin ja metri täällä Savossa ei ole kaukana lumen paksuudesta. Auraskeppien päät ovat hävinneet jo aikaa sitten lumipenkkojen alle ja selkä on painunut joka ukolta köyryyn kolaa puskiessa. Ensimmäisen kerran sen verran uraa, että työmaalle pääsisi ja sitten kaikki ne toimialueen käytävät, portaikot, pihat ja mahdolliset parkkialueet ovat täyttyneet tästä taivaan mannasta. Jos sait iltaan mennessä edes jotenkin tärkeimmät paikat putsattua, niin

aamulla aloita taas kaikki alusta, päivästä, viikosta jopa kuukaudesta toiseen sama tahti, ellei sitten sairausloma katkaissut armollisesti tätä raatamista. Taisipa jollakin kolleegalla ihan infarktinkin tulla viimeiseksi avuksi lepoon pääsyyn, no eihän sinne kylmiöönkään enää meikäläisen työmaalta niin kovin pitkä matka ole. Eikä se työnilo vielä tuohon lumeen kokonaan loppunut, vaan jo sitä viikon verran on kylvety useamman kerran sepelinmuruja prouvain ja herrain astella, jottei korkokenkä ja nappastossu lipsuisi. Eikä millään pahalla, mutta monen suntion ja seurakuntamies-tarin kohdalla tämä edellä mainittu puuhastelu on ollut ja on kaiken sen varsinaisen ”pukupäällä pat-sastelun” lisäksi, joka on kuulemma se meidän varsinainen työme. Niin ja vielä siitä kolaamisesta: useinhan se tapahtuu ulkopuolella sen ns.”normaalin työajan”.

Olen nyt sitten kuunnellut ja lääkinnyt noita naukuvia ja ratisevia niveliä niin ylä- kun alakropassakin erilaisin pillerein ja salvoin. Pihisevät keuhkot sekä pamppaileva pumppuparka ovat todellakin vedelleet viimeisiään, eikä lopputulos moisesta raadannasta ole kovin mieltä ylentävä. Ihanat talviset ja hohtavahankiset pakkaskuukaudet, mihin te minut ukkoparan ajoittekaan? Onneksi itse olen kuitenkin vielä muutamalla kymmenellä prosentilla työkykyinen, samaa en voi valitettavasti sanoa muutamaa vuotta nuoremasta työtoveristani.

Reilu kuukausi sitten hain kirkon sivuilta tarvittavat tiedot ja lomakkeet osa-aikaeläkkeen hakemiseen. Kaikille osapuolille kiitos ripeästä toiminnasta, nyt se on sitten totta, ensimmäisestä huhtikuuta 66% työtä ja 34% eläkettä on jatkossa yhden suntion työmäärä, toivottavasti vielä muutaman vuoden

ja kohtalaisella motivaatiolla sekä yleensäkin jonkinlaisella työkuunnolla. Toivossa elän, ettei se eläkkeelläoloaika sitten kuitenkaan tee siitä, että jälleen työhön palatesa hiukan virkistyneenä on edessä kahta hirveämpi rumba reilun viikon aikana kertyneistä rästihommista.

Terveisin:

**Osa-aikaeläkeläinen
Piäkirkon Piäsuntio**

Kirkon alat ry

Asemamiehenkatu 2
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

Ritva Rasil

Toiminnanjohtaja
0207 912 534, 040 8280 656

Chanth

Toiminnanjohtajan sihteeri
0207 912 536

Anna-Maria Numminen

Lakimies
0207 912 538

Heidi Halonen

Lakimies
0207 912 537

Hannele Halinen

Jäsenpalvelusihteeri
0207 912 530

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
0207 912 533

Paula Repo

Järjestösihteeri
0207 912 539

Työssä jaksaminen

1. Työhyvinvoinnin osatekijöitä ovat esimerkiksi

- Työntekijän omat sisäiset voimavarat

- Työnkuvan ja työn sisällön selkeys, tarkoitus, mielekkyyden kokemus ja oma motivaatio työhön

- Työympäristön ulkoiset, fyysiset tai henkiset kuormitustekijät

- Seurakuntalaiset, yhteistyökumppanit ja asioiden hoituminen heidän kanssaan

- Työyhteisön johtaminen ja työntekijöiden keskinäinen vuorovaikutus

- Työssä käytettävä välineistö

2. Työ ja työolot vaikuttavat jaksamiseen työn ergonomian ja raskautavuuden näkökulmasta. Onko työturvallisuudesta ja -suojelusta huolehdittu kaikin käytettävissä olevin keinoin. Onko jokainen työntekijä sijaisa myöten perehdytetty työsuojeluasioihin? Miten käytännön työt sujuvat, eivät vain paperilla.

3. Työyhteisössä johtaminen ja työntekijöiden keskinäiset ihmissuhteet ovat merkittävä osa työssä jaksamisen kysymyksiä. Osaanko olla esimiestehtävässä oikeudenmukainen, tasapuolinen ja työntekijöitä kuunteleva? Rohkenenko itse ottaa työasioita aikuisella tavalla puheeksi oman esimieheni kanssa? Kykenenkö olemaan hyvä alainen, joka osaa noudattaa esimiesten viime kädessä ratkaisemia asioita? Millainen työtoveri olen toisille – yhteistyöhaluinen, rohkaiseva ja auttavainen vai jurottava yksinpuurtaja? Miten voisin kehittyä työtoverin, esimiehen tai alaisen roolissani?

4. Työntekijässä itsessään on tekijöitä, joilla on merkitystä työssä jaksamiseen. Onko työssä tarvitsemani ammattitaito ja osaa-

miseni ajan tasalla ja huolehdinko sen päivittämisestä säännöllisesti? Ovatko persoonallisuuteni ja ammattimineni ominaisuudet sellaisia, että ne auttavat pärjäämään juuri tässä tehtävässä? Ovatko elämäntavat sellaisia, että ne tukevat jaksamista: esimerkiksi riittävä lepo ja liikunta, terveellinen ruokavalio ja kunnossa oleva yksityiselämä.

5. Työhyvinvoinnin edistäminen on monen eri tekijän ja toimijan yhteistyön tulos: Työntekijä itse; Työyhteisö, työtoverit yhdessä; Työnantaja (esimiehet) ja päättäjät (luottamushenkilöt); Työsuojelu ja työterveyshuolto.

6. Jokaisen olisi hyvä pysähtyä aika ajoin miettimään ja keskustelemaan työtovereiden kanssa, kuinka voin itse vaikuttaa jaksamiseeni?

- Tunnen seurakunnan työn kokonaisuutta ja rakennetta riittävästi

- Minulla on selkeä toimenkuva ja työyhteisössä on selvä työnjako; Jokaisella on oikeus esimieheen.

- Minulla on tieto omaan tehtävään liittyvistä odotuksista

- Minulla on mahdollisuus itse vaikuttaa työhöni

- Minulla on tehtävään sopiva koulutus, pidän sitä ajan tasalla

- Oma asennoituminen työhön ja työtovereihin

- Pidän huolen omasta jaksamisestani, ihmissuhteistani, lepään, kuntoilen.

Kouluttaja Tytti Pietilä

Kouluttaja Tytti Pietilä työskentelee Kirkkopalvelujen Koulutuskeskus Agricolassa Helsingissä. Hänen tehtäviinsä on vuosia kuulunut koulutuspäivien järjestäminen myös kirkkopalveluskunnan tehtävissä toimiville.

Kirkkopalvelijat ry:n hallitus 2011

KAARINA YLI-SOMERO
puheenjohtaja
puh. 0400 797 230
kaarina.yli-somero@kirkkopalvelijat.fi

KARI HARTIKAINEN, sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkkopalvelijat@kolumbus.fi

EIJA JAAKOLA
puh. 040 595 7001
eija.jaakola@evl.fi

MAARIT ILONEN
puh. 050 339 2903
maarit.ilonen@evl.fi

JOUNI HONKANEN
puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

TUULA TUOMINEN
puh. 044 374 0410
tuula.tuominen@evl.fi

TUOMAS LEMINEN
puh. 044 744 0049
tuomas.leminen@evl.fi

SAILA KOSTIAINEN
puh. 050 3377 148
saila.kostiainen@evl.fi

OSMO NISSI
puh. 050 326 5874
osmo.nissi@evl.fi

KRISTIIINA SANAKSENAHO
puh. 040 515 7538
kristiina.sanaksenaho@evl.fi

Uudelleen sovitettu perussävel

Kuten musiikki kappale sovitaan muutamista perussävelistä, jotka vaihtelevat suhteessa toinen toisiinsa samoin erilaiset ihmisluonteet virittyvät suhteessa toisiinsa loputtomiin vaihteluihin. Meidän luonteemme määrää sävellajin (kun suostumme sitä kuulemaan) ja antaa sielun ja ruumiin vuorovaikutukselle luonnollisen rytmin.

Me kaikki siis luomme sävellyksiä kaikkialla missä liikumme, myös työyhteisöömme ja sitä kautta kirkkon työhön. Se on toisinaan, kuten olemme havainneet melkoista improvisointia.

Edesmennytä Valtioneuvosta Johannes Virolaista siteerakseni improvisoitu musiikki on kauhumusiikka ainakin kun eräs kanttori johdatteli, joulunalla kuulijoita, kirkon urkuja soittaen, Enkeli taivaan virteen.

Perussävel on joskus kaikkea muuta kuin kutsuva, harras tai rauhoittava. Se voi olla epävarma, poissaoleva, aggressiivinen. Samaa perussävelmää kun voimme soittaa monilla eritavoilla sovittuna.

Koemme elämämme kuulemamme musiikin kautta ja joskus vanha virsi ei olekaan se paras. Huomaamme siihen lisääntyneen paljon riitasointuja.

Olemme toisinaan niin keskellä myrskyisiä riitasointuja, jotka kumpuavat sisältämme, että pelkäämme hukkuvamme ja tämä näkyy meistä myös ulospäin monin eri tavoin. Voimme lähteä mukaan näihin riitasointuihin. Myötä tunnemme näitä myrskyn sointuja lähimmäistemme puolesta. Joskus jopa itsemme kustannuksella. Tunteensiirto on voimakas virus ja tartuntariski on suuri etenkin silloin kun olemme heikoimmillamme. Joillekin tunteensiirto on myös opittu tapa.

Tämänhän tiedämme jokainen, että joku biisi jää soimaan mieleemme paremmin kuin toinen. Johonkin sävellykseen voi lähteä helposti mukaan ja johonkin toiseen ei pääse millään sisälle.

Tässä kohtaa Jumalalta saatu terve harkinnan henki tulisi ottaa käyttöön pohtiaksemme kukin tykönäimme, miten tärkeää tämä kaikki on ja miksi se on tärkeää? Yksinkö olen riitasointu-soraääni vai onko meitä enemmän? Voiko olla niin että tervein ”reagoi” ja onkin lopulta alku sulosäveleen?

On suuri prosessi ja vaatii suunnatonta rohkeutta muuttaa yhtiä sävelilajista toiseen, joutuu nörtymään tosiasialle, ettei sitä opikkaan heti, joutuu fiilaamaan ja huomaa tarvitsevansa harjoitusta enemmän tai vähemmän. Muutos vaatii myös sitkeyttä, koska aina löytyy vastustajia, henkilöitä, joilla on omasta mielestään vielä parempi sovitus tai jopa sävellys. Sen joskus toki pitää paikkansa.

Uskomatonta, mutta totta

Miten mahtavaa onkaan pitkän treenin jälkeen huomata, että erilaiset sävelet voivat todellakin toimia kauniisti ja soida vieläkin kauniimmin moniäänisenä, päällekkäissovituksina yhdessä. Kaikki erilaiset riemunkirjavat sävelet, sovitukset ja rytmit saavat aikaan mahtavan teoksen, joka sammuttaa valoisuudellaan ja voimallaan ”raivoavat hirmumyrskyt” ympäriltään. Kaikenlaiset riitasoinnut jäävät tuon ilon ja valon alle.

Sellainen yhteistyön tulos on parhain ylistys Jumalallemme. Se kertoo rakkaudesta ja kiitollisuudesta, joka on syntynyt suuren joukon tahdosta löytää yhteinen sävel.

Tällainen teos meillä on mahdol-

lisuus tehdä yhdessä tällä joukolla jos niin hakuamme. Muttei ole suinkaan esim. kanttorien tehtävä harjoituttaa tätä joukkoa soimaan yhdessä. Toppa he haluaisivatkaan niin mahdotonta tehtävää, vaikka jäisi ilman Havaa sen tähden. Mutta voimme auttaa toinen toisiamme ja armollisintahan tässä on se, että meitä kaikkia johtaa taivaallinen ylikapelimestari, Pyhä kaikkivaltias Jumala.

Yksinkertainen rukous, avunpyyntö ja sisäinen dialogi ovat meillä jokaisella olemassa olevia työkaluja joiden käyttöön ei tarvita Varaajaa eikä edes erillistä lupaa keneltäkään, mutta Havaa saattaa mahdollisesti tulla silloin jos sävel kantaa kaus ja soi.

Surullista, mutta totta tämäkin: Joskus on aika luopua jos ei kaikes-ta yrittämisestä huolimattakaan löydy yhteistä säveltä. Kaikki merkit näyttävät joskus siltä, että minun säveleni aika on luopua tästä yhteydestä ja siirtyä toisaalle soimaan, mutta lohduttavaa siinä on se, että kuitenkin sama armah-tava ylikapelimestari johtaa minua minne ikinä kuljenkin.

Olen havainnut, että yksinkertaisina pidetyt asiat ovat niitä joita emme kaiken tietotulvan alta näe ja jotka kuitenkin ovat kaiken perusta. Ne ovat USKO Jumalan voimaan, terveen harkinnan henkeen, TOIVOON JA RAKKAUTEEN.

**Tuula Tuominen
Suntio, Lohja**

Maarit Ilonen – uusi hallituksen jäsen

Olen Seinäjoen alueseudakunnan ylivahimestari Maarit Ilonen.

Tulin vuonna 1975 seurakuntaan töihin aluksi toimistotyöntekijöiden lomittajaksi. Vuonna 1985 minut valittiin vahimestariksi.

Seinäjoen alueseudakunnassa on tällä hetkellä viisi vakituista vahimestaria. Kaikki vahimestarit toimivat seurakunnan kahdessa kirkossa, kahdessa siunauskappelissa, seurakuntakeskuksessa, virastotalossa, jossa on myös auditorio ja kokoontumistiloja sekä seurakuntakodeissa. Seurakunnassamme on myös krematorio, jota hoitavat kaksi miesvahimestaria.

Työhömmme kuuluvat vahimestarin ja suntion tehtävät sekä viikonloppuisin ja iltaisin myös talonmiehen tehtävät lähinnä lumityöt, hiekoitukset ja liputukset seurakunnan eri kiinteistöissä.

Vahimestarin työvuoron aikana saattaa olla useassa eri kohteessa tilaisuuksia lähes kaksikymmentä.

Työn kuva vahimestareilla on muuttunut paljon vuosikymmenien aikana. Muistan kun diaprojektorin rinnalle tuli piirtoheittimet, nyt tietokoneet ja videotykit ovat kokouksissa jokapäiväisiä kapistuksia.

Vahimestarin työ on tiimityötä. Meillä on vahimestareiden kesken onneksemme hyvä tiimi ja yhteis-

henki, jotenka saamme palveltua seurakuntalaiset ja työtoverimme mahdollisimman hyvin. Vahimestarit toimivat useiden eri työntekijöiden kanssa tiiviissä yhteistyössä. Pappien ja kanttoreiden kanssa ehkä eniten, heidän kanssaan on ilo työskennellä. Siunaustilaisuuksissa ovat alueemme ja lähialueiden hautaustoimistoyrittäjät tulleet myöskin tutuiksi.

Olemme tiiminä saaneet olla mukana suntion tehtävissä eri herätysliikkeiden järjestämällä valtakunnallisilla kesäjuhlilla. Herättäjäjuhlat parin vuoden takaa ovat tuo-

reessa muistissani ja ensi kesän Kansanlähetytpäivien juhla järjestelyt ovat jo työn alla.

Vapaa-aikanani pyrin hoitamaan mummin virkaa kuudelle lapsenlapselleni. Talvisin käyn kaksi kertaa viikossa avannossa.

Nautin työstäni, työtovereistani ja seurakuntalaisista vaikka joskus ovat fyysiset voimavarani vähissä. Onneksemme meillä on apu ylhäällä, josta saamme ammentaa voimaa!

Pääsiäisyö

Ylösnoussut Jeesus. Sinä laskeudut koko ihmisenä olomme matalimpaan pohjaan ja otat kantaaksesi kaiken mikä meitä painaa. Kiitos, että sinä tulet ja avaat meille tien, jota vaeltaen alamme käsittää, että sinä rakastat meitä ensin.

Kanta-Hämeen alaoston Virkistysilta

jäsenille torstaina 5.5. Hämeenlinnan Aulangolla. Omavastuu 10 eur/jäsen, joka tulee maksaa alaoston tiille RSOP 539602-270446 viimeistään perjantaina 15.4.

Ensin keilailua keilahallissa klo 18-19, jonka jälkeen päivällisbuffet hotellin ravintolassa. Sitovat ilmoittautumiset erityisruokavaliointeen viimeistään perjantaina 15.4. allekirjoittaneelle joko sähköpostitse jouni.honkanen@evl.fi tai puhelimitse gsm 050 404 7194. Tervetuloa! Toimikunta

Etelä-Savon alaoston

sääntömääräinen vuosikokous pidetään tiistaina 10.5. klo 10.30 Mikkelin maaseurakunnan srk.talossa, Otavankatu 9, Mikkeli.

Aiheena opinto- ja koulutuspäivät Mikkelissä. KP:n sihteeri Kari Hartikainen paikalla. Kokouksen jälkeen lounas. Tervetuloa! Toimikunta

Pohjois-Karjalan alaoston

vuosikokous 12.4 klo 10.00 Pielisensuun kirkossa Joensuussa. Ilmoittautumiset 6.4. 2011 mennessä. Vesa 050 582 6415 tai Sanna 040 515 4372. Tervetuloa! Toimikunta

Pirkanmaan alaoston

vuosikokous sekä virkistymis- ja liikuntatapahtuma pidetään Ikaalisten kylpylässä ke 13.4. 2011 klo 18.00. Voit käydä uimassa, kuntosalilla tai keilaamassa kiinnostuksesi mukaan. Ilmoitathan tulostasi 044 744 0049/ Tuomas, tuomas.leminen@evl.fi tai tuomas.leminen@ippnet.fi. Tervetuloa. Toimikunta

Keski-Suomen alaoston

kokous 11.5. 2011 klo 14 Säynätsalon seurakuntakodilla. Kirkonpalvelijoiden Opinto - ja koulutuspäivät Jyväskylässä v. 2013. Tervetuloa perustamaan kanssamme Juhlatoimikunta! Kahvitarjoilu! Toimikunta

Uudenmaan alaoston

sääntömääräinen vuosikokous pidetään torstaina 5.5. 2011 klo 18.00 Espoonlahden kirkolla. Lisätietoja antti.ruuskanen@evl.fi. Kahvitarjoilu. Tervetuloa! Toimikunta

Satakunnan alaoston

sääntömääräinen vuosikokous pidetään keskiviikkona 4.5. klo 18.00 srk. keskuksessa, Itäpuisto 14, Pori. Kari Hartikainen/Kaarina Yli-Somero paikalla. Tervetuloa! Toimikunta

Kainuun alaoston Koulutus- ja neuvottelupäivät

Kajaani seurakunnassa Joutenlammen kurssikeskuksessa, Joutenlammentie 294, 87930 Salmijärvi. ti 26.4.2011 klo 8.30 alkaen Ilmoittautuminen: Kuopion tuomiokapituliin 12.4.2011 mennessä, puh. (017) 288 8400 tai sähköpostitse: osmo.karppinen@evl.fi. Ilmoittautumisen yhteydessä on mainittava toiveet erityisruokavaliointeista. Järjestäjät: Kuopion tuomiokapituli Kirkonpalvelijat ry Kainuun alaasto

Kainuun alaoston

vuosikokous Kajaani seurakunnan Joutenlammen kurssikeskuksessa ti 26.4. 2011 alkaen klo 14.30. Tervetuloa! Toimikunta

EteläPohjanmaan alaoston

VUOSIKOKOUS pidetään tiistaina 26.4. 2011 klo 18.00 Huutoniemen kirkolla os. Mannerheimintie 2, Vaasa. Ohjelmassa Anna-Maija Kuoppalan esitelmä Kirkkovuosi ja symboliikka. Toivomme voittopalkintoja perinteisiin arpajaisiimme. Ruokailun järjestämiseksi ilmoittautumiset 20.4. mennessä: Matti Pesonen puh. 044 480 8482. Kaarina Yli-Somero puh. 0400 797 230.

Pohjois-Savon alaoston

sääntömääräinen vuosikokous pidetään torstaina 19.5. klo 18.00 Varpaisjärven srk.talolla, Kauppatie 17. Tervetuloa! Toimikunta

Turun kristillinen opisto

Suntion ammattitutkintoon valmistava koulutus

19.9.2011-joulukuu 2012

Haku aika päättyy 15.8.2011. Hakuajan jälkeen voit tiedustella opistolta mahdollisuutta hakeutua suorittamaan tutkintoa.

Turun kristillinen opisto | puh. (02) 412 3500
info.tko@tk-opisto.fi | www.tk-opisto.fi

Herra, Jeesus Kristus, kiitos, kun saan tänään tulla ehtoollispöytään sinun vieraaksesi.

Sinä tahdot siunata minut ja antaa uutta voimaa elämäni.

Anna anteeksi syntini. Suo, että voisin jättää kaikki turhat taakat sinun ristisi juureen.

Kiitos ehtoollisesta, Herra. Kiitos, että kuulun sinun perheväkeesi.

Kiitos anteeksiantamuksesta. Kiitos, että saan ottaa kaiken sinun kädestäsi.

Kirkonpalwelija

N:o 1/2011 – 58. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
Taitto: Jarmo Salonen
aineisto@graafisetpalvelut.com
Seuraava lehti ilmestyy 06/2011.

ISSN 0 355-8258